

Budavári Hírmondó

Budavári Evangélikus Egyházközség Hírlevele

XXVII. évfolyam 2022/3. szám Reformáció

„Ahol nem tör elő a jó cselekedet és szeretet, ott a hit nem igazi, hanem vagy kialudt, vagy a pusztaságra támaszkodó önámítás – amilyen manapság sok van közöttünk. Az ilyeneknél még nem hatolt eléggé a lélek mélyére az evangélium, s az ilyenek nem ismerik még igazán Krisztust.”

Virág Jenő: Dr. Luther Márton önmagáról

A szeretet ne legyen képmutató.

Iszonyodjatok a gonosztól, ragaszkodjatok a jóhoz. (Róm 12,9)

Ezzel a csodálatos, mégis nagyon egyértelmű; a régmúltból jövő, de nagyon korszerű és előremutató üzenettel köszöntelek, testvérem, reformáció ünnepe alkalmából. Az ember mindig újra s még újabbra vágyik. „Új” – hirdetik a reklámok a terméken, s csalódva kell látni, hogy nincs új a nap alatt. A Prédikátor is azt mondja: „*Ami volt, ugyanaz lesz majd, ami történt, ugyanaz fog történni, mert nincs új a nap alatt.*” (Préd 1,9) A reformer újítóként jelenik meg a gondolatainkban. Pedig a szó jelentése visszaformálni – vissza a gyökerekhez. Igen, de hova, meddig? Dédapánkig, ükapánkig, a múlt századig vagy még messzebbre – hol a forrás?

Luther Márton a Szentíráshoz fordult, s oda igyekezett hívni, vonzani mindenkit. De nem egyszerűen az írott könyvhöz. Arra hívta hallgatóit, hogy egyenesen ahhoz igyekezzenek, aki ihlette, adta, ajándékozta nekünk a Szentírást, s vele, benne önmagát. Istenhez kell visszatérnünk, a teremtőhöz, hiszen onnan indul ki minden élet. Ő a szeretet. S ha Ő a szeretet, akkor az nem lehet képmutató. Ami képmutató, az nem szeretet. A szeretet nyílt, egyszerű és egyértelmű. Ez mindig így volt, így lesz, nincs változás – nincs ebben új a nap alatt.

„*Iszonyodjatok a gonosztól!*” – hangzik Pál intése. A gonosz is folyamatosan jelen van az életünkben: a bűneset óta ebben sincs változás, ez sem új a nap alatt. Ez sem újdonság, ez is nagyon régi dolog. Hiába tekingetünk a múltba hamis illúzióba ringatva magunkat, hogy bezzeg régen milyen más volt minden. Nem, a bűneset óta az ember bűnös, nincs változás. Más és más ruhában, más és más színben jelenik meg a rossz, de a bűn mindig ugyanaz. S iszonyodjatok tőle. Nem arról van szó, hogy utasítsátok el, hanem ez az erős kifejezés áll itt, hogy iszonyodjatok. Ne illessétek, ne közeledjétek hozzá, utasítsátok el.

„*Ragaszkodjatok a jóhoz...*” – írja tovább Pál apostol. Mi a jó, hol ragadhatom meg? Másra sem vágyunk, mint a jóra. „*Jó Isten*” – használjuk sokszor ezt a szóösszetételt. S már meg is érkeztünk.

Nincs más jó, csak az Isten. Márk evangéliumában, a gazdag ifjú történetében az ifjú jó mesternek szólítja Jézust, s Jézus visszautasítja: „*Mért mondasz engem jónak? Senki sem jó az egy Istenen kívül.*” (Mk 10,18) Tehát ragaszkodjatok a jóhoz.

A ragaszkodás az valami olyasmit jelent, hogy valami régebbi, már meglévőhöz kötődünk. S ha a jóhoz ragaszkodunk, akkor a meglévőhöz, a létezőhöz, a „*van*”-hoz kapcsolódunk; nem lebegünk, nem lógunk a levegőben. A reformáció tehát ez: visszatérni Istenhez, a kezdetekhez. Betekinteni az Édenbe, ahol még nem volt más, csak jó. Hiszen Isten minden teremtési nap után kijelentette, hogy amit teremtett, az jó. A jó – az ember szereti a fokozást. A jó sokszor kevés nekünk. A tökéletes, a nagyszerű, a kiváló, a prima – sorolhatnánk még sokáig – ez kell nekünk. De térjünk vissza a jóhoz, a Jó Istenhez, s ragaszkodjunk hozzá. Mert ez a reformáció – visszatérni oda, ahonnan elindultunk, kiindultunk. Az ember csúszkál ide-oda az időben, mert mi rabjai vagyunk az időnek. Történelmet ír vagy szeretne írni, jövőt rajzol vagy szeretne rajzolni. Pedig a történelemnek is ura az Isten, s a jövő is az Ő kezében van. Visszavágyódunk a múltba, megállítanánk az időt – máskor pedig sietetnénk. S nem vesszük tudomásul, hogy nincs a kezünkben az idő. Ezért csak arra van szükségünk, hogy megtérjünk Istenünkhöz, az origóhoz, aki a kezdet és a vég, az örök jó.

Ez a reformáció.

Bencéné Szabó Márta

Növekedjünk a hitben! **Munkaterv a 2022/23. évre**

A 2022. szeptember 6-i presbiteri gyűlésen tárgyalta a presbitérium a 2022/23. év munkatervét. Ennek részleteit adjuk most közre. Az alkalmakról, gyülekezeti eseményekről az eseménynaptárban kapnak részletes tájékoztatást a testvérek.

Alapvetés

Gyülekezetünkben az elmúlt években szemmel látható visszaesés következett be. Kevesebb az esküvő és a temetés is, kevesebben járnak istentiszteletre, és kevesebb lett a közösségi alkalom is. Ennek fő oka a 2020. február végétől jelen lévő járvány, és az attól való – sok esetben indokolatlan – félelem. De láthatjuk, hogy már korábban erősödött a szekularizáció, amelynek korunkban (is) többes gyökere van. Egyrészt az egyház, s benne a gyülekezeti tagok szeretetteljes missziói lendületének hiánya, másrészt a fogyasztói társadalom nyújtotta élmények felfokozott kínálata, harmadrészt az a fajta gondolkodás, hogy minden emberi probléma és baj megoldására jó a tudomány.

Ezek a szociológiai tényezők együtt hatnak közösségünk életére. Ráadásul gyülekezetünk olyan földrajzi területeket foglal magába, melynek lakossága előregedő, illetve amelyről a magas ingatlanárak miatt nagyarányú az elköltözés. A gyülekezet központja megközelíthetőség szempontjából sem a legjobb helyen van.

Ez a rövid elemzés is – mely semmiképpen nem nevezhető teljes igényt kielégítőnek – rámutat arra, nagyobb figyelmet kell szentelnünk annak, hogy közösségünk megerősödjön, és elsősorban hitében, s ebből fakadóan létszámában is növekedjen.

Azt sem szabad szem elől téveszteni, hogy 2023 a KONFIRMÁCIÓ ÉS ELKÖTELEZŐDÉS éve lesz. Így az alkalmainkon külön hangsúlyt kap majd a konfirmáció, a hitbeli megerősítés.

Egyházunk központilag kiadott munkaterve is ezt a címet viseli: Növekedjünk a hitben! A tanítványok is mertek ezzel a kérdéssel Jézushoz fordulni: „Növelj a hitünket!” S erre a kérésre reagál Jézus a mustármagnyi hitképével, amely aztán sok csodára képes. De érdemes egy kicsit végiggondolni a kérdést: mi a magunk erejéből nem tudunk növekedni a hitben. Tehát nem úgy megy, hogy a saját elhatározásunkból ered majd egyfajta hitbeli erősödés. Nem véletlenül kéri Jézust a tanítványok, hogy Ő növelje a hitüket. Mert a hitbeli növekedést csak Jézus hatalma és Isten szeretete, a Szentlélek ereje munkálhatja. Mégis a mi feladatunk lesz az, hogy az Isten hitet növelő szeretetére és hatalmára rávilágítsunk, az Isten életet mentő szeretetére rámutassunk. S hogy hirdessük: Isten a feloldhatatlannak látszó

belső feszültségeinket bűnbocsánatával és odafigyelő irgalmával feloldja. A hit növekedése valójában az Isten irgalmával való személyes találkozásból fakad, s ebben lehet áldásos segítségül a gyülekezet közössége, az itt folyó lelki munka.

Erre a hitbeli növekedésre mindannyian rászorulunk, hisz érezhető az, hogy azok a kapaszkodók, amelyek eddig az élet biztonságát jelentették (anyagiak, békesség, biztonságos jövő képe, élhető világ, fejlődés), eresztékeiben recsegnek-ropognak. Legyen ebben a munkaévben így a legfontosabb gyülekezetünkben, valamint azon belül a lelkészek és a vezető testületek szolgálatában is a hitbeli növekedésért való imádság és fáradozás. „Urunk légy reménységünk abban, hogy legalább mustármagnyira növekedjen a hitünk!”

*Bence Imre
igazgató-lelkész*

HÁLAADÓ VASÁRNAP

Október 1. vasárnapján egyházunk rendje szerint hálaadó vasárnapot tartunk. Ekkor zöldségekkel, gyümölcsökkel, kenyérral díszített hálaadó asztalt készítünk az oltár mellé. Szeretettel kérjük a testvéreket, hogy terményadományaikkal segítsék ennek elkészítését. Az istentisztelet után a hálaadó asztalon lévő gyümölcsöt, zöldséget a Yefremov család támogatására ajánljuk fel.

ÁLDOZATI VASÁRNAP

A templomszentelési évfordulót megelőző vasárnapon – október 16-án – tartjuk az áldozati vasárnapunkat. Ebben az évben ismét a templom külső tatarozásának előkészítésére és az energiahatékony megoldások megvalósítására gyűjtünk. Novemberben megvalósul az első fázis az ereszcsatornák és a bádoglemezek javításával. Ezt követően készítjük elő a külső tatarozást. Idén és a jövő évben szükség van energiatakarékos megoldások keresésére a templomban, a lelkészi hivatalban és a lakásokban is. Előre is köszönjük a támogatásokat!

A YEFREMOV CSALÁD TÁMOGATÁSA

2022 áprilisa óta lakik a Sára teremben Alla Yefremov, ukrán menekült asszony, négy gyermekével. Segítésükre egy támogatói kört hoztunk létre, amelybe eddig 19 család kapcsolódott be. A támogatást addig tartjuk fenn, amíg a család az önálló életéhez szükséges feltételeket megteremti. Jelenleg az asszony próbaidejét tölti a munkahelyén. Köszönjük Gilly Lórántnak és Horváth Csabának a család folyamatos segítségét.

25 éve konfirmált testvéreink gondolatai

Személyes tapasztalat, hogy egy bizonytalanságkerülő embernek, mint amilyen én is vagyok, szüksége van a megerősítésre az élet minden területén. Amikor olyan helyzetbe kerülök, hogy nem tudom, mi következik, nem látom tisztán, hogy mit kell tennem, akkor valamiféle igazodási pontot, visszaigazolást, megerősítést keresek. Azt is többször megtapasztaltam, hogy nem mindegy, ki erősít meg kit és miben. Az alapkészítés – ami belülről jön –, hogy kívülről erősítsen meg valaki vagy valami abban, hogy igazam van, jó irányba tartok, helyesen cselekszem. Ez a megerősítés azonban csalóka, mert inkább egy félrevezető öngazolás, és nem az alapvető bizonytalanság feloldása. Amikor a bizonytalanság forrása az, hogy nem jó irányba haladok, az ilyen megerősítés nem gátol meg abban, hogy továbbra is rossz irányba haladjak – sőt akár magabiztosabban folytatom a céltévesztett utat. Végeredményben így a bizonytalan helyzet feloldását egyedül, magamtól várom – azzal a feltételezéssel, hogy elég ügyes, elég jó, elég erős vagyok ahhoz, hogy megoldjam. Kívülről csak ehhez keresek megerősítést.

A hitemben, az Istennel való kapcsolatomban is vannak ilyen bizonytalanságok, elvétett irányok. És ezekben is sokszor egyedül magamtól akarok előrébb jutni: a kegyességgel, vallásos rutinommal keresek öngazolást. Egy isteni jóváhagyásra várok: Isten lehetőleg jó sok szemtanú előtt tegye nyilvánvalóvá, hogy minden úgy helyes, ahogy én gondolom. Tudjuk azonban, hogy Isten gondolatai nem a mi gondolataink; így ad mindig lehetőséget arra, hogy az öngazolás helyett valódi hitbeli megerősítést keressék. Ehhez viszont nekem is meg kell tapasztalnom, hogy magamban nem vagyok elég ügyes, erős, jó ahhoz, hogy elérjem a valódi célokat. Isten minden ilyen helyzetben megerősíti: ahhoz, hogy boldogul-

jak, továbbra is, vagy még inkább, mint eddig, Ő kell, hogy a céloim legyen. Nyomatékosítja, hogy azt szeretné, felé tartsak, hozzá érkezzek meg. És tőlem is megkérdezi: megerősít-e, hogy továbbra is felém tartasz, hozzám akarsz megérkezni? Így támogat egy hozzám hasonló rossz bizonytalanságtűrő embert is a hit bizonyosságában, hogy akar engem, és én is rábízhatom magam.

Erre emlékeztet újra és újra a 25 évvel ezelőtt kapott konfirmációi áldás is: „*Ne félj, mert megváltottalak, neveden szólítottalak, enyém vagy!*” (Ézs 43,1)

Balicza Gábor

Gyerekkorom óta a Budavári Gyülekezethez tartozom: kisgyerekkorom óta hoztak a szüleim hittanórákra és egyéb gyülekezeti családos programokra, így nagyon fiatalon bekapcsolódhattam a közösség életébe.

Én már gyerekként is „második otthonként” tekintetem erre a helyre. Az evangélikus egyházhoz való kötődésemet erősítette meg a konfirmáció, de az Istenbe vetett hitemet az istentiszteleteken való részvétel, a Biblia-olvasás erősíti napról-napra (számomra olyan ez, mint a rendszeres mozgás: ha hallgatod az igét és figyelsz rá, mindig erősödsz. :-)

A konfirmáció után az egyik gyerekkori hittanárom viccesen megjegyezte, hogy ez ne „ki-konfirmálódás”, hanem „be-konfirmálódás” legyen a gyülekezetbe. Igyekszem tartani a szavamat, hogy „be-konfirmálódtam”: én azóta is a Budavári Gyülekezet aktív tagja vagyok családommal együtt, és keresem az Istennel és a keresztyékekkel való közösséget.

Nagyon sokat köszönhetek ennek a gyülekezetnek, és rengeteg gyermek- és felnőttkori emlék köt ide.

Keresztessy Ágnes

Beszámoló a gyülekezet nyári táboráról

Idén is az egyik jól megszokott, kedves helyükön tartottuk nyári ottalvós táborunkat: a sziget-szentmártoni Mártoni táborban, a ráckevei Duna-ág mellett, 2022. június 19–25. között.

Összesen 88 fő vett részt táborunkban, vegyes korosztályban: vezetési feladatokat is ellátók (lelkészek, hitoktatók, ifjúsági önkéntesek, teológusok) 19 fő, ovisok–alsósok 13 fő, felsősök 10 fő, konfirmandusok 12 fő, ifjúság 23 fő, szülői csapat 10 fő, és egy egészen kicsi, 10 hónapos gyermek.

Táborunk vezetését és a programok lebonyolítását egy lelkészekből, hitoktatókból, teológus hallgatókból és önkéntes felnőtt ifjúsági tagokból álló csapat végezte. A terheket és a feladatokat igyekeztünk jól elosztani: a napi két áhítatot például mindig más és más személy végezte a hét folyamán. Így egy nagyon színes, változatos tanítási-hitvallási csokrot adhattunk egymásnak.

Egyházi közösség lévén mindig egy igei vezérmotívumot választunk, és ahhoz keressük feldolgozandó bibliai történeteket. Táborunk mottójául az év igéjét választottuk, Jézus mondatát: *Aki énhozzám jön, azt én nem küldöm el.* (Jn 6,37) Ehhez képest alakítottuk úgy a tábor címét, hogy már az azt sugallja: Jézushoz bármilyen problémával, bárki, bármikor fordulhat, ő nem fordul el senkitől – sőt, életre szólóan meghatározóvá teszi ezeket a találkozásokat. „*Keresik menők, lúzernek – avagy Jézushoz menő emberek*”

Így került elő a béna meggyógyításának története (Mt 9), Nikodémus éjszakai beszélgetése Jézussal (Jn 3), a gazdag ifjú örökélet-keresése (Mk 10), a kánaáni pogány asszony elszánt kérése (Mt 15) és Keresztelő János börtönből intézett kétségbeesett kérdése Jézushoz (Mt 14).

A célunk ezzel annak az üzenetnek a megerősítése volt, hogy mi is bátran menjünk és keressük fel Jézust, **akár menőnek, akár lúzernek** – vesztesnek – érezzük magunkat életünk különböző állomásain. Jézussal egészen máshogy mehetünk tovább, mint addig. Az üzenet missziói vetülete is nagyon fontos: másokat is szívesen bátorítsunk, hívjunk Jézushoz abban a reményben, hogy ő szívesen segít majd mindenkinek.

Első este ismerkedési játékot rendeztünk, a hét-fői nap végén pedig egy összerázó táncjátékot.

Délelőttként áhítatot tartottunk – énekléssel, liturgiával, igehirdetéssel. Ezután Jézus korát bemutató, kortörténeti ismereteket nyújtó, de szándékosan mai szereplőkkel játszott, humoros jelenetekkel melegítettük be a korosztályos csoportbeszélgetéseket.

Ezen foglalkozások hat csoportban valósultak meg: az egészen kicsik, az alsósok, a felsősök, a konfirmandus korosztályúak (12–14 évesek), az ifjúság,

és a szülők körében. Minden közösség a maga igényeinek megfelelően dolgozhatta fel az evangéliumi történeteket: játékosan, humorosan, kézműves foglalkozás segítségével, interaktívan, vagy körkérdésekkel, beszélgetést kezdeményezve.

Ebéd után egyénileg beosztható és irányított szabadidőt is terveztünk. Volt, amikor egyszerűen csak strandoltunk a melegben: egy jót mártóztunk vagy úszkáltunk a Dunában. Aztán igyekeztünk futkározós-ügyességi játékokkal is erősíteni a fiatalok közösségi élményét. Úgy érezzük, ezek nagyon jól sikerültek és elérték céljukat: brit bulldog, focizás, zászlós játék, méta – mind alkalmas volt arra, hogy a különböző életkorú gyerekeket összehozza, igazi barátokká, társakká tegye.

A korcsoportok vegyítésére régóta kialakult már egy táborszervezési technikánk, ami az ún. „családok” kialakításában rejlik. A családok (idén a szenior ifit is bevonva, hat alakult) 2-2 családfővel – megbízható, másokat irányítani képes ifissel – felálló, vegyes korosztályú – a legkisebbektől a 16-18 évesig – csapatok. Nekik kellett délutánonként összejönniük, közösen alkotniuk, és különböző kihívásoknak eleget tenniük. Idén például címet, családi szlogent, családi kabalafigurát, családtörténetet kellett alkotniuk, utolsó este pedig egy jelenetet előadniuk.

A családoknak emellett napi váltással tábori feladatokat is adtunk: étkezéshez terítés, kápolna előkészítése, udvartakarítás stb.

Az esti áhítat sorozatát egyik szép esti énekünkre fűztük fel: *Ó, maradj velem, az est közelget.* (EÉ 121.) Versei egy-egy gondolatát kiemelve kerestük az Istenbe kapaszkodás nyugalmat adó békességét és megtartó erejét, örömet.

Minden áhítat közben sokat énekeltünk: ilyenkor tanulják meg a kisebbek és az első táborozóink a legkedveltebb ifjúsági dalainkat. Minden táborhoz igyekszünk külön énekfűzetet összeállítani, benne a reggeli áhítat liturgiájával, igei aranymondásokkal és a tábor heti beosztásával. Ezt aztán – mint tábori „ereklyét” – szívesen haza is viszik a gyerekek.

Jó volt látni, idén is mennyi zenélni tudó gyerek és felnőtt vett részt a tábori zenekarban: voltak gitárosok, ukulelések, fuvolások, klarinétosok – sőt egy ritmushangszer cajn-os is. Időnként, amikor az éneklési kedv és a vidámság a tetőfokára hágott, fergeteges hangulatban telt az együttlét.

Az esti áhítatok után kellett bemutatniuk a családoknak az aznapi kihívások alkotásait. Jókat neveltünk a kivitelezett ötleteken, az alkotások faramuciságain, a humor változatos megjelenési formáin.

A hét folyamán két nagyobb, a családokat szellemileg kihívó közösségi játékokra került sor. Egy „éjszakai játékokra”, amelyen szenior ifis vezetőink egy

fiktív kerettörténet mentén, remekül szerepjátszva, elejtett információ-morzskákkal terelgették egy „titokzatos rejtély” megoldása felé a csapatokat. Ezen információ-töredékeket kellett a családoknak úgy összeilleszteniük, hogy megkapják a rejtély kulcsát. Az ideai kerettörténet egy, az 1980-as évek zenei hátterében kibontakozó szerelmi dráma volt. A gyerekek nagyon élvezték a nyolc állomásos fejtörőt, mely közben megtanulták a KFT zenekar legendás dalát, az Afrikát is.

A másik nagy lélegzetvételű játék egy vetélkedő volt, melyben a hét evangéliumi történeteinek részletei köszöntek vissza rejtvényes feladatokban.

Meg kell említeni még az ifjúságnak szóló esti alternatív programokat is. Kedden este ún. „kerekasztal-beszélgetést” tartottunk, ahol a nagyobb ifisek anonim kérdéseket tehettek fel, és megpróbáltunk ezekre több hivatás nézőpontjából konstruktív válaszokat formálni. Volt közöttünk közgazdász, informatikus, kriminológus, pszichológus és persze teológus is. Azt gondolom, érdekes, izgalmas és előremutató volt ez a fajta segítő szándékkal ötvözött, gondolkodó együttműködés. Ilyet máskor is érdemes tartani, akár gyülekezeti alkalomként is.

Az „imaösvény” egyéni elcsendesedésre, elmélkedésre, lelki töltekezésre hívott mindenkit. Ezt a csendben bejárható szellemi-lelki „installációt” a Gyülekezeti és Missziói Osztályunktól kértük kölcsön, és az alagsori tornateremben rendeztük be. Egyes állomásain gyertyák fénye mellett igemeditációk, versek, különböző élethelyzetre vonatkozó imameghívások voltak. A szívet-lelket megmozdító imaösvényt többen a megérintettség és az áhítat látható nyomaival az arcukon fejezték be. Ez a program két estén át is elérhető volt, hogy minél többen részt vehessenek rajta. Meglepett minket a sikere. Azt szűrtük le, hogy a táborokra jellemző harsányság mellett fontos helye van az egyéni elcsendesedésnek is, és máskor is érdemes beépítenünk ilyen lelki „mosakodási” lehetőséget a táborainkba.

Tartottunk spontán szerveződött *Ki mit tud?*-ot is, amelyben idén inkább a kisebbek jeleskedtek ügyesen betanult színdarabbal, vagy a közepes ifisek sportteljesítménnyel, vers- vagy viccmondással.

Csütörtökön alkalmunk nyílt sárkányhajózni a Dunán. Foki Vilmos helybéli edző, tanár vezetésével két túrát tehattünk, két turnusban, 21-21 fővel. Így mintegy táborozóink fele belekóstolhatott az egy ritmusra evezés érdekes csapatélményébe, miközben megismerkedhetett a Duna ezen szakaszának élővilágával. Örülünk, hogy ez a szép természeti élmény is belefért táborunk programjába.

A pénteki záróest fénypontjaként a családok humoros jelenetei szolgáltak. Nagy meglepetés volt az újítás, hogy nemcsak külön-külön nyilvánultak meg, hanem saját jeleneteikből egy összefüggő szín-

darabot is kidolgoztak: ez több lelkesedésről árulkodott, mint általában, de többletmunkájukkal nagy sikert is arattak. Jó ötletekkel, remek előadásban láthattuk a *Hotel Dolce Gusto (Jó Ízlés Hotel)* fantáziánévű színdarabot.

Közben a szenior ifisek családja lazán összedobott egy újabb „táborhymnuszt”, a KFT-s Afrika dallamára. Ennek nemcsak előadásmódja, de szövege is nagyon értékes lett a számunkra.

A tábori utolsó esték elmaradhatatlan élménye a táborút is. E körül énekeltünk, beszélgettünk, viccelődtünk, felidéztek közös élményeinket, megosztottuk egymással tapasztalatainkat. Immár hagyomány a nagy ifisek által mindig izgalommal várt utolsó esti virrasztás is. Páratlanul emlékezetes élmény a mólón összegyűlve, közösen várni a dunai napfelkeltét. Ezek után persze van némi fáradság, de fiataljaink szívesen bevállalták ezt idén is.

Táborunk utolsó mozzanata szombat délelőtt egy összefoglaló, sok énekléssel kísért istentisztelet volt. Erre már egy-két szülő is megérkezett, így ők is a tábori gyülekezet részévé váltak. Az ifjakat, gyerekeket bevontuk a liturgiába igeolvasásra, valamint az imaösvényen megfogalmazott hálaadó imák felolvasására. Az istentisztelet szép oltárképét spontán felkérésre, lelkes alaposággal rajzolta meg pár órával korábban egyik táborozónk. A kép egy juhot, egy kígyót, egy gyümölcsfát és egy galambot ábrázolt. Ezek utaltak Jézus tanítványaihoz intézett mondataira: ***Elküldelek titeket, mint juhokat a farkasok közé. Legyetek azért okosak, mint a kígyók és szelídek, mint a galambok.*** (Mt 10) Valamint: ***Nem ti választottatok ki engem, hanem én választottalak ki, és rendellek titeket arra, hogy elmenjete, és gyümölcsöt teremjete, és hogy gyümölcsötök megmaradjon.*** (Jn 15)

Mert Jézus valóban **nem küld el senkit**, aki bármiféle gondjával hozzá megy. De ha valaki tanítványává lesz, őt már **tanítványaként küldi ki a világba**, hogy másoknak is értékes, hit által gyümölcsöző élete legyen. A Jó Pásztor őrzött juhaként ne ijedjen meg a „farkasoktól”; legyen okos, mint a veszély elől kitérő éber kígyó, de egyben szelíd és könnyen megközelíthető azok számára, akik őszintén keresik Isten Országát.

Táborunk üzenete ez volt: lehetünk olykor menők, olykor lúzerek, Jézushoz bátran mehetünk – de az a legjobb, ha vele együtt megyünk tovább életünk útján!

Köszönjük szépen a Bethlen Gábor Alapkezelő, Budapest Főváros II. Kerület Önkormányzata és a Magyarországi Evangélikus Egyház Ifjúsági és Gyermekosztálya pályázati támogatását, amellyel megvalósíthattuk 2022-es nyári gyülekezeti ottalvós táborunkat!

Istennek legyen hála táborunkért, a közösségekben és egyénileg is kapott ajándékaiért!

Péter Zoltán

Eseménynaptár – 2022. Reformáció

Október 1. szombat

16.00 – Konfirmációs vizsga – konfirmandusok vetélkedője a Kápolnában

Október 2. vasárnap

Hálaadó vasárnap

Istentisztelet a szokott rendben

11.00 – Konfirmációs istentisztelet és hálaadás

18.00 – Orgonazenés áhítat

Orgonál: *Bán István* (Budavár)

Október 4. kedd

18.00 – Bibliaóra

19.00 – Presbiteri gyűlés

Október 8. szombat

10.00 – **16.00** – Országos Evangélizáció a Deák

téri evangélikus templomban

Igehirdetések – bibliakörök – bizonyágté-

telek – éneklés – gyerekprogramok

Október 9. vasárnap

Istentisztelet a szokott rendben

11.00 – Finn csoport látogatása az istentisztele-

ten, közös ebéd és városnézés

18.00 – Ifjúsági zenés istentisztelet

19.00 – Ifjúsági vezetőképző alkalom

Október 10. hétfő

19.00 – Budavári Evangélikus Szabadegyetem

Fabiny Katalin, gimnáziumi tanár: Bóra

Katalin, Luther hitvese (könyvbemutató-

val és filmvetítéssel)

Október 16. vasárnap

Áldozati vasárnap a templomszentelés évfordulóján

Istentisztelet a szokott rendben

11.00 – A házaspárok megáldása, Mária Doroty-

tya-díj átadása – az istentiszteleten a

Schütz Kórus szolgál

18.00 – *Budavári Gospel Kórus* születésnap

koncertje

Október 23. vasárnap

Istentisztelet a szokott rendben

Október 24. hétfő

19.00 – Élet-utak – Kiemelkedő életutat bejárt gyü-

lekezeti tagunk hitvallása interjú keretében

Október 30. vasárnap

Istentisztelet a szokott rendben

11.00 – Az istentisztelet keretében az októberi

születésnaposok köszöntése

12.30 – Gyülekezeti kávézás a kápolnában

19.00 – kAlap – Férfikör

Október 31. hétfő

Reformáció ünnepe

Istentisztelet 11.00 és 18.00 órakor

Csendben Isten előtt

A középgeneráció csendes hétvégéje Piliscsabán

November 4–6. péntek–vasárnap

A hétvégén igei meditációkkal, lelki beszélgeté-

sekkel, közös énekléssel és csennel keressük a

hitbeli megerősödés útját.

A hétvégére a férőhelyek száma max. 20 fő. Je-

lentkezni az *imre.bence@lutheran.hu* e-mail cí-

men lehet. A jelentkezésről visszajelzést kül-

dünk. Részvételi díj: 17.500 Ft/fő

Kérjük, hogy csak azok jelentkezzenek, akik

péntek 17.00-tól az alkalom végéig, vasárnap

16.00-ig tudnak maradni.

November 6. vasárnap

Istentisztelet a szokott rendben

11.00 – Az istentiszteleten a *Schütz Kórus* szolgál

18.00 – Orgonazenés áhítat

Orgonál: *Finta Gergely* (Deák tér)

November 8. kedd

18.00 – Bibliaóra

19.00 – Képviselő-testületi gyűlés

November 13. vasárnap

Istentisztelet a szokott rendben

18.00 – Ifjúsági zenés istentisztelet

19.00 – Ifjúsági vezetőképző alkalom

November 14. hétfő

19.00 – Budavári Evangélikus Szabadegyetem

Vashegyi György karmester, a Nemzeti

Filharmonikusok fő-zeneigazgatója

November 20. vasárnap

Örökélet vasárnapja

Istentisztelet a szokott rendben

11.00 – Megemlékezés az elmúlt egyházi évben el-

hunytakról

18.00 – Az istentiszteleten a *Budavári Gospel*

Kórus szolgál

November 27. vasárnap

Ádvent 1. vasárnapja

Istentisztelet a szokott rendben

11.00 – Az istentisztelet keretében a novemberi

születésnaposok köszöntése és a konfir-

mandus csoport bemutatása, utána közös

kávézás

12.30 – Gyülekezeti kávézás a kápolnában

19.00 – kAlap – Férfikör

November 28. hétfő

19.00 – Élet-utak – Személyes hangú beszélgetés

hitről, sorsfordulatokról a gyülekezeti ta-

gok körében

Felhívjuk beteg vagy idős testvéreink figyelmét, hogy akik szeretnének otthonukban úrvacsorával élni, telefonon vagy a gyülekezeti honlapon, a szolgálatok/látogatás menüpont alatt található űrlapon keresztül egyeztetethetnek időpontot, és a lelkészek szívesen meglátogatják őket.
Telefon: +36-1-356-9736 (hétfőtől-péntekig 9–13 óra között), vagy <http://budavar.lutheran.hu>

Rendszeres alkalmaink

Vasárnap

Istentiszteleti alkalmaink

9.00; 11.00; 18.00 – Budavárban

9.00 – Budagyöngyén

9.00 és 11.00 – Gyermek-istentisztelet a *Godly Play* módszereivel a hittanteremben alsóknak és felsősöknek

19.00 – Ifjúsági vezetőképző tanfolyam – *hónap 2. vasárnapján*

19.00 – kAlap Férfikör – *hónap 4. vasárnapján*

Hétfő

17.00 – Gyülekezeti bibliaóra Budagyöngyén

19.00 – Budavári Evangélikus Szabadegyetem – *hónap 2. hétfőjén*

19.00 – Életutak – *hónap 4. hétfőjén*

Kedd

18.00 – Gyülekezeti bibliaóra a Várban

19.00 – Budavári Gospel Kórus próbája

19.00 – Presbiteri gyűlés – *hónap 1. keddjén*

Szerda

18.30 – Schütz Kórus próbája

19.00 – Fügefa – interaktív bibliatanulmányozás a középgeneráció számára – *kéthetente*
Időpontok: szept. 7. és 21.; okt. 5. és 19.; nov. 2., 16. és 30.; dec. 14.

Csütörtök

10.00 – Imaóra a kápolnában

18.30 – Sarokkő – önismereti közösségi alkalom – *kéthetente*

Időpontok: szept. 15. és 29.; okt. 13. és 27.; nov. 10. és 24.; dec. 8. és 22.

20.30 – Kisgyermekes szülők beszélgető köre – Skype-on

Péntek

17.30 – Mérték – többgenerációs hittanóra konfirmációs oktatás, ifjúsági óra és szülők beszélgetős köre

Evangélikus műsorok a médiában

Október 30. vasárnap

Duna Televízió, **9.00:** Lét-Ige protestáns magazin
Kossuth Rádió, **10.00:**

Istentisztelet közvetítése Pestszentlőrincről
Igén hirdet: *dr. Korányi András* lelkész

12. BUDAVÁRI BACH FESZTIVÁL *Nemzetközi Orgonafesztivál „Bach + 1”*

Október 12. 19 óra

FRANZ JOSEF STOIBER
(Regensburg, Dóm - Németország)

Október 15. 19 óra

KRZYSZTOF URBANIAK
(Łódzka, Filharmonia - Lengyelország)

Október 19. 19 óra

ERWIN WIERSINGA
(Groningen, Martinker - Hollandia)

Október 22. 19 óra

A Bécsi Zeneművészeti Egyetem tanulói
BARBARA SALOMON (Vorarlberg - Ausztria)
JAN KOPŘIVA (Brno - Csehország)

Október 26. 19 óra

BÁN ISTVÁN (Budavár)

Október 29. 19 óra

DANIEL BRUUN
(Koppenhága, Helleruplund Kirke - Dánia)

November 2. 19 óra

ANDREAS FISCHER
(Hamburg, St. Katharinen Főtemplom - Németország)

November 5. 19 óra

BACH AKADÉMIA BUDAPEST
vezényel: *Bán István*

A Budavári Bach Fesztivál helyszínét egyházközségünk, anyagi háttérét főtámogatóként a Budapest I. Kerület Budavári Önkormányzat biztosítja.

SZÜLETÉSNAPI KÖSZÖNTÉSEK

2022 szeptemberétől megváltoztatjuk a születésnaposok köszöntési rendjét. Ennek egyik oka, hogy a postán feladott igei köszöntések közül sok nem érkezett célba, s visszajött a lelkészi hivatalba. Másrészt a postai költségek emelkedése is nagyobb terhet jelent gyülekezetünknek.

A jelentős évfordulót ünneplő testvéreknek továbbra is postán küldjük a születésnap köszöntést. Így fognak igei köszöntőt kapni az 5, 10, 18, 25, 50, 60, 70, 80, 90 éves testvérek közül azok, akiknek ismerjük a születési adatait.

Ezzel párhuzamosan bevezetjük, hogy minden hónap utolsó vasárnapján az istentiszteleten igés lappal köszöntjük azokat, akik abban a hónapban ünnepelték születésnapjukat.

Beszámoló a gyülekezet napközis táboráról

Nyár végén azzal szoktunk segíteni a tanévkezdésre lázasan készülődő szülőknek, hogy napközis tábort szervezünk az óvodás vagy általános iskolás gyermekeknek, ahol jól érzik magukat, és értékes dolgokat tanulnak a Bibliából.

Még az utolsó napokban is jöttek jelentkezők, így összesen 21 gyermekre készültünk – kis óvodástól a felsőbe átlépő gyerekekig.

Idén augusztus 22–25. között, hétfőtől csütörtökig „ütöttünk tábort” a gyülekezet helyiségeiben.

Lelki táplálékról a lelkészek, hitoktatók, önkéntes munkát végző diákok; fizikai táplálékról – ebédfőzéssel, valamint tiszta víz biztosításával – *Tóssér Gáborné, Ibolya*, egyházfink gondoskodott most is nagy szeretettel.

Ifis önkéntesek is lelkesen segítették, támogatták munkánkat; ők ezért – ha szeretnék volna – középiskolai közösségi szolgálatos igazolást is kaptak.

Reggelente 8 órától fogadtuk a gyerekeket: közös énekléssel, olykor testet is átmozgató, vidám dalokkal ébresztgettük a figyelmet.

Énekléseinknél szépen hangzó volt a fúvós szekció, mivel *Wölfel Mihály* főállású hitoktatónk a klarinétján, *Elek Leon* táborozónk pedig a fuvoláján kísért bennünket nagy örömeinkre.

A tábor fő igei témája nagyon fontos, és egyben jól illeszthető volt a négy napunkhoz: **Ne félj, / mert megváltottalak, / neveden szólítottalak, / enyém vagy!** Így tagolva minden napnak megvolt a maga igei üzenete – egyrészt *Bencéné Márti* érdekes meséi által, másrészt Sámuel történetéből vett bibliai epizódok feldolgozása révén.

Ez utóbbit már korosztályos csoportokban tettük hitoktatók vagy önkéntes ifisek vezetésével. Utána délelőttönként még játszótéri vagy más irányított, mókás ügyességi játékokra is volt időnk.

Ebéd után jólesett a kis csapatnak egy kis pihenés, lassítás, amihez *Kengyel Bori* diamesék vetítésével és felolvasásával szolgált.

A csendes pihenő után „felráztuk” a gyerekeket némi kinti játékkal, majd következett a délutáni fénypontja, a Godly Play módszerben megjelenített bibliai történetmesélés *Péterné Mestery Rita* és *Kovács Kata* hitoktatóink vezetésével. Ez egy újfajta történetátadási módszer, amely nagyon le tudja kötni a gyerekek figyelmét a szépen faragott és kidolgozott mozdulatokkal mozgatott fafigurák, és a hozzá pontosan betanult történetmondás révén.

A történetmesélés utáni kérdésekkel a gyerekek is interaktívan bekapcsolódtak a fontos üzenetek közös keresésébe. Sőt, meg is alkothatták azt, amit bennük a történet elindított: gyurmázás, rajzolás, vagy magával a fajátékkal való játszás során.

Örültünk, hogy ilyen módon a következő tanév gyermek-istentiszteleteinek főpróbája sikeresen megtörtént, és láthattuk, hogyan is működik ez a módszer a gyakorlatban.

A szülők érkezése előtt mindig volt időnk hangulatosan, körben ülve uzsonnázni, a nap legfontosabb üzeneteit összefoglalni.

Köszönet mindenkinek, aki munkájával, figyelmével, adományával részt vett az előkészítésben és a kivitelezésben!

Itt köszönjük meg a szülők által közösbe adott gyümölcsöket, uzsonnának valókat is, de legfőképpen azt, hogy gyermekeiket ránk bízta, és pár nap alatt is nagyszerű élményt és fontos üzeneteket adhattunk át nekik. Isten áldja meg bennük az elhittet igemagokat!

Péter Zoltán

„*Veled van Istened... megújít szeretetével*” – áll az ígéret Zofóniás könyvében.

Megújít. Bizonyára mindnyájan éreztük már úgy, hogy sötétség vesz körül bennünket, vad hullámok csapnak össze a fejünk fölött. Az egyház is élt már át ilyen mélységeket, de Isten segítségével visszatérhetett a Lényeghez, a Fényhez – Hozzá.

A reformáció ünnepéhez közeledve emlékezzünk arra,
hogy Isten szeretete formálni tud bennünket, reményt ad a bizonytalanságban,
és életünk csakis Őáltala lehet teljes.

A Hírmondó Szerkesztősége nevében kívánjuk, hogy újra és újra megtapasztalhassuk:
kétségeinket, félelmeinket az Ő kezébe téve, Benne bízva érdemes élnünk.

A Mennyei Atya egyházformáló ereje minket is segítsen abban,
hogy szemeink mindig Őreá tekintsenek!

Godly Play – „Isteni játék” Az új gyermek-istentiszteleti módszerről

A *Godly Play* negyven év kutatás és gyakorlat eredménye, megalkotója *Dr. Jerome Berryman*. A Montessori-elveken alapuló módszert világszerte egyre több országban kezdik alkalmazni. Magyarországon még nagyon gyerekcipőben jár. Eddig csak a Dunakeszi Református Gyülekezetben alkalmazták a gyermekek nagy örömeire, ősztől pedig Aszódon és nálunk kerül bevezetésre. Fő népszerűsítője *Kodácsy-Simon Eszter*, az Evangélikus Hittudományi Egyetem Valláspedagógiai Tanszékének vezetője. Míg nem sikerül megfelelő magyar kifejezést találni, addig sajnos csak az eredeti angol megnevezést tudjuk rá alkalmazni.

A módszer biblikus, személyes, színes, kreatív, gazdag, meditatív, természetes, játékos és magával ragadó. A résztvevőknek azt üzeni, hogy biztonságos helyen vannak, Isten jelen van, figyel és kíváncsi rájuk, elfogadja és értékesnek tartja a gondolataikat.

A gyermekek a velük született érzékenységgel képesek arra, hogy megtapasztalják Isten jelenlétét. Már azelőtt tudnak valamit Istenről, hogy nyelvi kifejezőeszközük lenne rá (nem üres edények). A *Godly Play* lehetőséget teremt arra, hogy bekapcsolódhassanak Isten titokzatos jelenlétének megtapasztalásába; elmerüljenek, behelyezkedjenek a történetekbe; megtalálhassák azt az üzenetet, amely személyesen nekik szól, valamint megfogalmazhassák saját gondolataikat és érzéseiket. Abban szeretnénk segíteni, hogy a gyerekek közelebb kerülhessenek Istenhez, formálódjon identitásuk, és hogy megértsék, ők is Isten népének értékes tagjai.

A teret a gyermekekhez igazítva alakítottuk ki. Letisztult, természetes, egyszerű, minden könnyen hozzáférhető. A foglalkozásnak megvan a meghatározott rendje, liturgiája. Mindig két ember kell hozzá: egy történetmondó és egy segítő.

A segítő fogadja a gyermekeket (üdvözlés, kabátot segít felakasztani stb.). Minden gyermektől egyesével megkérdezi: „Készen állsz egy történetre?”

A történetmondó már a szőnyegen ül, várja az érkező gyermekeket, és szintén pár kedves szóval köszönti őket. Amikor a gyerekek mind leültek a körbe, a történetmondó segít felkészülni (ima, ének, stb.), hogy beléphessenek a történetbe. A történetmondó behozza a történetet a körbe és elmondja.

A történetet beszélgetés követi. Vajon melyik része tetszett ennek a történetnek a legjobban? Mi volt számodra a legfontosabb? Hol látod magad a történetben? A történetmondó meghívja a gyerekeket arra, hogy a hallottakra egyénileg reagáljanak. Ehhez különböző eszközöket, anyagokat biztosít. Dolgozhatnak a hallott vagy egy másik történettel, színezhettek, rajzolhatnak, gyurmázhatnak, Képes Bibliát nézegethetnek stb. A munkákat nem kell befejezni, más alkalommal visszatérhetnek hozzá.

A válaszdíó leteltével a történetmondó a gyermekeket asztalközösségbe hívja. Ez nem ebéd vagy vacsora, hanem azt érzékelteti, hogy mennyire fontos keresztyénként együtt enni. Jelképes falatozás.

Távózás előtt a történetmondó és a segítő is elbúcsúzik, általában egy áldás kíséretében.

Akit bővebben érdekel a módszer, az alábbi linkeken tájékozódhat:

<https://youtu.be/hLGoaztCgKY>,
<https://www.godlyplayfoundation.org>,
<http://refpedi.hu/hatteranyagok/otlet-tarak/GODLY%20PLAY.pdf>.

Nyáron sok időt töltöttünk a kis hittanterem átalakításán, az eszközök beszerzésén, vagy akár saját magunk által való elkészítésén.

Péterné Mestery Rita

A népszámlálás előtt

Az elmúlt hetekben volt olvasmány az Útmutató alapján az a bibliai történet, amikor Dávid megszámláltatta népét. És ennek következménye az Isten büntetése lett.

A járvány miatt elmaradt népszámláláskor már korábban készült egy írás a Hírmondóba. Írója – Illisz László – az Augustus császár által elrendelt összeírás bemutatásával kezdte gondolatait: „*Történt pedig azokban a napokban, hogy Augustus császár rendeletet adott ki: írják össze az egész földet. Ez az első összeírás akkor történt, amikor Szíriában Círenius volt a helytartó.*” Lukács evangélista elbeszéli azt is, hogy Máriának és Józsefnek az összeírás idejére haza kellett térnie szülőföldjére, a júdeai Betlehembe. A kor legnagyobb birodalma, a római állam vezetői tisztában voltak azzal, hogy csak akkor tudják megfelelően igazgatni és persze kézben tartani kontinenseken átívelő birodalmukat, ha rendet tartanak benne, ha a közigazgatás megfelelő struktúrát ad a gazdaságnak, a mindennapi életnek. A megszámlált, különféle szempontok szerint nyilvántartott nép számonkérhető, féken tartható – nem úgy, mint például az abban az időben a távoli, Belső-Ázsia sztyeppéin barangoló nomádok, akik utóbb oly sok borsot törtek a büszke, európai civilizációt építő rómaiak orra alá. Az anyaország és a tartományok lakosságának összeírása már Augustus idejében is megfelelő szempontrendszer szerint történt: nem csupán arra volt kíváncsi a hatalom, hogy darabra hány lélek fölött uralkodik. A Kr. e. 8-ban kiadott rendelet szerint számot kellett adni az ingó- és ingatlanvagyonról, az iparról és a kereskedelmi tevékenységről is, hiszen csak ezek pontos ismeretében volt kiróható az adó, amely az egész végeláthatatlan birodalmat táplálta; életben, mozgásban, s jó ideig virágzásban tartotta. A császár elemi érdeke volt, hogy az anyaországban és a provinciákban élő, alávetett népek között ne okozzon szükségtelen feszültséget a népszámlálás, ezért – Izrael népeinek hagyományait messzemenőig tiszteletben tartva – elrendelte, hogy a zsidóknak időben meg kell jelenniük szülőföldjükön, ahol egytől-egyig megszámláltatnak. Az utazás során teltek be Mária napjai, és életet adott fiának, Jézusnak, akit szállás híján jászolba fektetett. Az evangélista finom történetírói érzékenységgel kapcsolja össze korának két legfontosabb eseményét, az egész birodalmat megmozgató összeírást és a Messiás érkezését – írta Illisz László.

A két összeírás, népszámlálás között az volt a különbség, hogy míg az elsónél az Isten embere akart Isten népének életében emberi statisztikák alapján birodalmi stratégiát készíteni, addig a má-

sodiknál a pogány uralkodó rendelte el az összeírást, amelyen keresztül aztán Isten nagy ajándékot készített elő a világnak.

Idén újra kiírták a népszámlálást, amely nemzetstratégiai szempontból fontos lehet. S bár nem az egyház, nem Isten népe akarja magát számba venni, sor kerül majd a felekezeti hovatartozás megjelölésére is.

Ha Isten népének életére gondolunk, akkor tudjuk, hogy nem a számok a hangsúlyosak. A világi vezetés, a kormányzat azonban csak a számok alapján tud dönteni – akár egyház-finanszírozási kérdésekről is. Ezért fontos, hogy minél többen kapcsolódjanak az *Evangélikus vagyok? És te?* szlogennel indult kampányunkhoz, és vallják magukat evangélikusnak. S közben az is lényeges, hogy a környezetükben élőket is bátorítsák erre.

Október 1-jén kezdődik a népszámlálás – internetes bevallásokkal. S utána azokat keresik fel a kérdezőbiztosok, akik nem tudták leadni a kitöltött kérdőívet elektronikusan. Ezért, ahol van még igény rá, jelentkezzenek számlálóbiztosnak azok, akik fontosnak tartják ezt az ügyet, és segítsék abban a népszámlálás során egyházunkat, hogy a felekezeti hovatartozás kitöltésére is felhívják a lakosság figyelmét.

Bence Imre

Szakácsné Vigh Andrea

Egyetlen Istenünknek

Feletted nem szállnak az évek.

Tested nem éri enyészet.

Elméd teljes és örök.

Lelked nem röghöz kötött.

Te felette állsz a létnek.

Valóságod nem e világban éled.

Mégis, most is csak ránk van gondod.

Kik hálátlanok, s bűnösök voltunk.

Te nem sietsz, és nem felejtesz.

Bánatunk kútjába áldást rejtessz.

Arcodat ismerjük, szemünk mégsem lát meg.

Csak szívünk dobogja az Egyetlent.

Az Egyetlent!

Emlékezem...

BUDAVÁRI SEGÉDLELKÉSZEK EMLÉKEI

Sorozatunkban a korábban Budavárban szolgált segédlelkészeket szólítjuk meg: meséljenek az itt töltött évekről, történelmi tényekről, élményekről, lelki tapasztalatokról.

A budavári volt segédlelkészek sorozatot folytatva most *Szita Istvánné, Bérczi Margitról* emlékezünk meg. Számomra különösen is érdekes élmény, hogy egy lelkész nő elődömről emlékezhetek, aki itt a Budavárban szolgált. Mivel én személyesen nem ismerem Margó nénit, s hajlott kora miatt már a személyes interjúra nem vállalkozhatott, ezért önéletrírását hívom segítségül.

„Ha az ember életrajzot ír, először a gyökereit keresi. Az én ismert gyökereim a Felvidéken vannak, Libetbányán. Az ezt megelőző ismeretlen, csak az bizonyos, hogy német és szlovák nemzetiségűek őseim, és valamennyien lutheránusok voltak. Anyai ágon mély vallásosságot hoztak magukkal őseim szülővárosomba, Salgótarjánba. Nagypám a templomépítők közé tartozott. Családjában a lutheri egyetemes papságot valósította meg, amikor házi istentiszteletet tartott. A gyerekek ebből a hitbeli és családi közösségből indultak életútjukra. Gyermekéveimet egy igevers határozta meg, amely szobánk falán függött: *„Boldogok, akiknek szívük tiszta, mert ők az Istent meglátják.”* (Mt 5,8) A zagypálfalvai bányatelepi milióban kezdtem ismerkedni az étellel. Életünket a két világháború között a szegénység, bányaszerencsétlenségek, sztrájkok mellett a Bányatársulat kultúrát biztosítani akaró ténykedése is meghatározta. A kölcsönkönyvtár serdülő éveim boldogságforrása volt. Azt hiszem, a konfirmáció indította el a tudatos keresztény élet útján. Elkezdtem olvasni az Újszövetséget. Ennél azonban többet jelentettek a vasárnapi zarándokutaim a salgótarjáni evangélikus templomba, mert szórványgyülekezet voltunk. Először ízleltem az erdőn átívelő úton a magányban született gondolatok édességét, az azonosulni akarást mindennel, ami körül vesz. Visszafelé telítve voltam a templomi élménnyel, az én Istenem akkoriban jóságos Atya volt. A serdülők még hajlamosak mindent egységben látni. Akkor még együvé tartoztunk Isten, a világ és én, a szétszakadás csak később következett be, s attól kezdve

ismertem az emberre szakadó magány keservét.” – Ez a gyermek- és ifjúkori vallomás is Margó néni érzékeny lelkét mutatja.

S most egy nagyobb ugrás az életrajzban: „Negyedéves teológus hallgató voltam, amikor a nőhallgatóktól minden kedvezményt megvontak, és alá kellett írunk egy nyilatkozatot, mely szerint nem tartunk igényt végzésünkkel az egyházi elhelyezésre. Túróczy Zoltán püspök úr hívott vissza a lelkészi szolgálatba. Csepel volt az első szolgálati helyem, ahol hitoktató segédlelkész voltam. 1960-ban átkerültem Zuglóba. Boros Károly zuglói lelkész biztatott a lelkészi szolgálatban való megmaradásra: fizetés nélkül is várjak türelmesen, hiszen minden hivatásnak vannak kezdetben mártírjai. Boros Károly nemcsak tartotta bennem a lelket, hanem valóságosan, anyagilag is támogatott. 1961 őszén Pesterzsébetre kerültem, id. Bencze Imre mellé. Feladatom itt is elsősorban a gyermekek közötti szolgálat, a családlátogatás és az irodai adminisztráció volt. Erzsébeten kaptam először rendszeres lelkészi javadalmat. Hét év után fájó szívvel búcsúztam Erzsébettől. Ezután Pestszentlőrinc, majd Budavár következett. Akkor már érvényben volt az a közegyházi határozat, mely szerint a lelkésznek szolgálati öltönyben végezhetnek oltári szolgálatot. Én nem csináltattam szolgálati öltönyt, férjem Luther-kabátjában szolgáltam, Várady Lajos ezt engedélyezte. 1971-ben váratlanul meghalt Várady Lajos. Ezzel véget ért két évig tartó budavári szolgálatom, s a lelkészi munkám is.”

Sok állás- és útkeresés után az irodalomhoz fordult Bérczi Margit. Így születtek meg regényei: *Angéla Zsoltára, Báthory Erzsébet balladája, Búval teljes esztendeim*. Nehéz sors, nehéz életút, aminek csak morzsái bukkantak itt föl. Magam részéről hálával és tisztelettel állok meg e lelkész-generáció előtt, akik sok nehézség és könny árán kikaposták nekünk, mai lelkész-nőknek az utat. S így mi már teljes körű, megbecsüléstől övezett szolgálatot végezhetünk. Istennek hála, hogy a sok nehézség közepette fogta e testvérünk kezét, hogy ne adja fel. Hogy mikor már a tényleges szolgálatban nem, könyvein keresztül is hirdette az igét. Békés, áldott élet-ősz kívánunk Margó néninek!

Bencéné Szabó Márta

Hírek

- *Bán István* szervezésében 2022. június 14-én kezdődött a *Budavári Bach Fesztivál*, amely idén hét koncertből állt.
- Június 12–14. között – részben társadalmi munkában – megtörtént a badacsonyi pihenőház belső vakolatfelújítása és festése.
- Június 24-én a *Budavári Gospel Kórus* Solymáron tartott közösségépítő, munkaévtábor alkalmát.
- Együttérző szeretettel vett részt gyülekezetünk több tagja társadalmi munkában egy testvérünk lakástüze utáni romeltakarításban. A család megsegítésére a gyülekezet gyűjtést szervezett.
- Június 29-én búcsúztatták a kőszegi temetőben *Dr Stúr Dénesné*t, gyülekezetünk örökös felügyelőjének feleségét.
- „Minden oldalról körülfojtál, kezdet rajtam tartod. Csodálatos nekem ez a tudás, igen magas, nem tudom felfogni.” Ezzel az igével kértünk áldást *Lukács Teodóra* és *Skriba Dániel* házasságára július 9-én.
- Július 10-én *Bence Imre* a badacsonytomaji felújítás alatt álló imaházban szolgált igehirdetéssel.
- Július 16-án *Czenhe Anna* (presbiterünk lánya) és *Johannes Fiedler* (evangélikus lelkész) kétgyermekes esküvőjén örvendezhettünk az ünneplő családdal.
- Július 28. *Réti László* budavári evangélikus presbiter a Magyarországi Rotary Clubok Szövetségének vezetőségi tagja, kormányzója és *Fabiny Tamás* evangélikus elnök-püspök által kötött szerződés keretében a Szövetség 50.000 USD értékben támogatja a Magyarországi Evangélikus Egyház ukrain menekültek körében végzett szolgálatát.
- *Bence Imre* részt vett Ósárgárdon *Nagy Ádám* teológus lelkésszentelésén. Nagy Ádámot *dr. Fabiny Tamás* püspök szentelte lelkésszé, és az Északi Evangélikus Egyházkerület püspöki titkáráként kezdi meg a szolgálatot, miközben gyülekezetünkben lát el beosztott lelkészi feladatokat.
- Gyülekezetünkben több fiatal vett részt a júliusban Gyulán szervezett SZÉLRÓZSA ifjúsági találkozón *Péter Zoltán* lelkész és *Péterné Mestery Rita* hitoktató vezetésével.
- *Péterné Mestery Rita* és *Kovács Kata* hitoktatók munkájával elkezdődött az alagsori hittanterem gyermek-kápolnává való átalakítása. Az új gyermektanítási módszer, a *Godly Play* bevezetéséhez szükséges berendezések megvásárlásában, a kellékek elkészítésében, a terem berendezésében többen is részt vettek. Külön köszönet *Újhelyi Marikának* a rengeteg segítségért!
- Augusztus 3-án V. Naszályi Márta polgármester hivatalában megbeszélést tartottunk a menekült család lakhatásának megoldásáról. A találkozón részt vett a kerületi lakásügynökség vezetője is. Gyülekezetünket *Horváth Csaba* és *Bence Imre* képviselte.
- *Gilly Lóránt* gyülekezeti tagunk folyamatos segítséget nyújt a menekült családnak. Orosz nyelvtudásával segítette a gyermekek beiskolázását, az egészségügyi ellátásukat.
- Külföldi tanulmányai miatt augusztusban köszön-

tünk el *Dani Bence* teológustól, *Szilvágyi Lilla* és *Szilvágyi Bőborka* egyetemistáktól. Ők mindhárman ifjúsági vezetőként szolgáltak a gyülekezetünkben.

- Augusztus 26–28-ig tartotta a *Budavári Gospel Kórus* munkaévtáborát, melyen áhítatok és próbák váltották egymást, és a közösségépítésre is jutott idő. A kórus a balatonboglári istentiszteleten több énekkel szolgált, ígét hirdetett: *Bence Imre*.
- Augusztus 31-én tartották az ifjúsági vezetők első megbeszélésüket a 2022-23-as munkaév ifjúsági munkájáról. Határozat született arról, hogy ebben az évben újra lesz gyülekezetünkben ifjúsági vezetőképző tanfolyam.
- Szeptember 4-én tartottuk tanévnyitó istentiszteletünket, így a hétközi alkalmak újra elindultak.

A lelki töltekezéshez továbbra is ajánljuk a honlapunkon megjelenő istentisztelet-közvetítéseket és bibliaórákat, hang- és képanyagokat.

Kérjük, hogy akinek van e-mail címe, az ossza meg velünk, hogy a *budavar@lutheran.hu* levelezőlistára felvehessük. Akinek nincs internetelérhetősége, kérjük telefonon tájékoztasson minket, ha írott igehirdetésre van szüksége.

Kérjük, hogy azok, akik a Hírmondót elektronikus formában olvassák, jelezzék számunkra, hogy továbbra is kérik-e kiküldeni számukra a nyomtatott újságot postai úton. Köszönjük!

Lelkészi Hivatal

1014 Budapest I. ker. Táncsics M. u. 28.

Samu Piroska irodavezető

Kövesy Emese gazdasági vezető

hétfő-péntek: 9.00-13.00

telefon: **+36-1-356-9736**

mobil: **+36-20-387-9572**

weblap: <http://budavar.lutheran.hu>

e-mail: **budavar@lutheran.hu**

Bence Imre – igazgató-lelkész

Fogadóóra: kedd 15.00-18.00; péntek 9.00-12.30

e-mail: *imre.bence@lutheran.hu*

Bencéné Szabó Márta – lelkész

Fogadóóra: szerda 9.00-13.00

Péter Zoltán – lelkész

Fogadóóra: kedd 9.00-13.00; csütörtök 9.00-13.00

e-mail: *zoltan.peter@lutheran.hu*

Dr. Fabiny Tamás – püspök

e-mail: *tamas.fabiny@lutheran.hu*

Budavári Hírmondó

az Egyházközség tájékoztató hírlevele

Olvasó-szerkesztő: *Váradai Adél*

Tördelés: *Hegyi András*

Korrektor: *Schnellerné Hegedűs Erika*

Grafika: *Konczos Éva* rajztanár-festőművész

Felelős kiadó: *Bence Imre* igazgató-lelkész

Nyomdai munkák: *Rózsadomb Contact Kft.*

A nyomtatott Budavári Hírmondó jelen számának postai kiküldése a Budapest I. Kerület Budavári Önkormányzat támogatásával valósult meg.